

שבת זכור

תשפ"ב

גליון נ"ד

מבוסס על 'מאמרי חיווק'
מרכז זילברברג שליט"א

"אשר קרך" - עבודת מחיית עמלק להיות "אמבטי רותחת" היפוך "אשר קרך"

מ"ה ר-מעשה

התחזקות בעבודת ה'...

ל"ע"ג מ"ה רהיני אסון מיוון
ג' רהיני אסון קרלין, וכל מתי ישראל

שנשתדל כל ימינו להיות יותר ויותר א פייערדיגער פלאמעדיגער ברענעדיגער פלאקעדיגער קאכעדיגער איך (- יהודי שבויער ולהט בלבת אש ורתיהה והתלהבות דקדושה באופן חזק מאד מאד) בכל פרט ופרט של תורה ועבודה, וזה הביאור להגדרה להיות במצב של 'אמבטי רותחת' בכל פרטי תורה ועבודה. וידוע שזה לעבנס ארבעט (-עבודה לכל ימי חי האדם) להתעלות בזה יותר ויותר, ולמצוא [כל יחיד ויציבור באופן ובחניה ובדוגא ובדרך שלן] הדרכים והאופנים למעשה בכל זה בכל פרט ופרט של תורה ועבודה, אבל רצון אבינו שבשמים שנחיה תמיד עם שאיפה ורצון והשתוקקות ומטרה להיות יותר ויותר א קאכעדיגער איך (- יהודי שבויער ולהט בלבת אש ורתיהה והתלהבות דקדושה), ושכל התורה והעבודה שלנו יהיו יותר ויותר קאכעדיג ועם יותר ויותר התלהבות ו'לבת אש' פנימי ואמיתי של אש דקדושה, [כל יחיד ויציבור באופן ובחניה ובדוגא ובדרך שלן], וכל זה נכלל בהביאור להגדרה של להיות במצב של 'אמבטי רותחת' בכל פרטי תורה ועבודה שאבינו שבשמים משפיע לנו בהימים הקדושים של שובב"ם ת"ת.

אז במצב חזק מאד מאד של 'אמבטי רותחת' בכל פרטי תורה ועבודה ועל ידי זה נעשה מצב של ריאה גדולה ועצומה לכל האומות מכלל ישראל, דכיון שיש בחינה של 'וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך' שלפי הקדושה של כלל ישראל נעשה מצב של ריאה ופחד לאומות העולם ממילא על ידי המצב הנשגב והנורא של 'אמבטי רותחת' דקדושה של כלל ישראל בכל פרטי תורה ועבודה על ידי זה נעשה מצב של אימה ופחד נורא לכל האומות. (עד שבא עמלק והביא משהו של קרירות למצב הנשגב והנורא של אמבטי רותחת דקדושה שהיה לכלל ישראל וכדלקמן ועל ידי זה נעשה גם קצת קרירות למצב של האימה והפחד שהיה לכל האומות).

ביאור ההגדרה של אמבטי רותחת
ואיתא מהרבה צדיקים זי"ע דהביאור להגדרה להיות במצב של 'אמבטי רותחת' בכל פרטי תורה ועבודה הוא, שידוע מחז"ל הקדושים ועמוד הרבה צדיקי הדורות זי"ע (ומרו' המ'משיג' ר' ירוחם) שיש בחינה שכל נשמה ונשמה של כלל ישראל הוא בחינה של עולם קטן ועולם מלא ממש ויש בתוך הנשמה שלנו באופן פרטי כל הכחות שיש בכל העולם, ואחד מהכחות העצומים שיש בתוך הנשמה שלנו הוא כח האש, היינו שיש בתוך כל נשמה ונשמה של כל אחד מכלל ישראל כח עצום מאד מאד של אש דקדושה, ורצון אבינו שבשמים שנשתדל מאד מאד להלהיב ולהבעיר האש דקדושה הזה יותר ויותר, ומעיקרי העבודה למעשה בזה הוא שרצון אבינו שבשמים

רצון אבינו שבשמים להיות במצב של אמבטי רותחת
חז"ל הקדושים ועוד הרבה צדיקי הדורות זי"ע (ובתוכם הש"ה הקדוש והראשית הנכה והמהר"ל והרמב"ל והאור החיים הקדוש והבעל שם טוב הקדוש והדגל והגר"א ור' חנוך ברסלבער והבעל התניא והקדושת לוי והאפטרע רב ור' חיים וואלאזינער והאבות שלום והראפשיצער רב ור' הערשל זידיטשבויער והחתם סופר והרודינער והקאפקער רבי והתפארת שלמה והצמח צדק והבית אהרן והצמחער רב והמייטלער בעלעזער רב והייטב לב והטריסקער מגיד והשפת אמת ור' צדוק והשם משמואל והבית אברהם והתפנין ור' אהרעלע החזון איש זי"ע) גילו לנו שאחד מעיקרי האופנים שאפשר לזכות על ידי זה למלא רצון אבינו שבשמים בכל העינים הוא **ההשתדלות להיות באופן תמיד במצב ובחניה של "אמבטי רותחת" שנכלל בזה להיות באופן תמידי א קאכעדיגער איך** [-יהודי שבויער ולהט בלבת אש ורתיהה והתלהבות דקדושה] בכל פרט ופרט של תורה ועבודה, ורצון אבינו שבשמים שבמשך כל ימי חייהו נשתדל להיות מוסיף והולך בזה.

סייעתא דשמיא מיוחדת על זה בשבת זכור
וב'שבת זכור' שהקריאה מעוררת את הזמן, ועם ישראל חוזר להיות במצב של 'אמבטי רותחת' - מול עמלק והמן המנסים לקרר את האמבטי הרותחת, וגם בענין הקרירות יש בחינה שהקריאה מעוררת את הזמן, וצריך לשנס מתניים ולהלחם שלא יהיה ח"ו ח"ו שום קרירות...

ביאור המשל של אמבטי רותחת
ואחד מהענינים בזה שהחז"ל הקדושים הביאו **המשל על כלל ישראל שבהאמץ של ההייליגע יציאת מצרים וקריעת ים סוף היו דומים לאמבטי רותחת' ולכן היו כל האומות יראים מכלל ישראל**, [דלכאורה למה צריך משל של אמבטי רותחת, הלא יש פסוקים מפורשים על המצב של היריאה של כל האומות מכלל ישראל - 'שמעו עמים ירוצו, חיל אהז וישיבי פלשת, אז נבהלו אלופי אדם אילי יאחזמו רעד נמוגו כל יושבי כנען תפלו עליהם אימתה ופחד בגדול דוועך ידמו כאבן']. דחז"ל הקדושים מגלים לנו בזה, **שהסיבה להיראה הגדולה שהיה לכל האומות מכלל ישראל היה משום שכל כלל ישראל** [גם הנשמות של כל הדורות של כלל ישראל שהיו שם כדאיאתא בספח"ק]. היה

'אש להבת שלהבת' - הכל 'שטיק פייער'
ואיתא בספח"ק שכל הימים הקדושים של אדר וניסן זה חטיבה אחת של אש [-שטיק פייער] ה'מטבע של אש' דשבת שקלים, וה'אמבטי רותחת' דשבת זכור, ואש שריפת הפרה דשבת פרה, ו'צלי אש' דשבת החודש, ו'יקוד אש' דפסח, ואש דבדיקת ושריפת חמץ, ו'לבת אש ועמוד אש' דיציאת מצרים, ו'רשפיה רשפי אש שלהבת י-ה' דשיר השירים של פסח, ו'אביב קלוי באש' דימי הספירה הקדושים, ו'הרהר בוער באש עד לב השמים' דהכנה לקבלת התורה'.

אי' ניט ווארט
התחזקות בעבודת השם
התחזקות בעבודת השם
התחזקות בעבודת השם
ה'קריירות' של ה'מלומדה'
על הכתוב בפסוקים של קבלת התורה 'ייענו כל העם יחדיו ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה', היה מרן הגרמ"ד סאלוויצקי זצוק"ל חוזר ואומר תמיד, שהתורה מדקדקת לומר שהיה זה 'ענו יחדיו' בקול אחד.
וביאר, שהמעלה המבוארת כאן היא שכל אחד מישראל הגיע לאותה הכרה והבנה של ענייני 'נעשה', אבל אילו לא היה זה יחדיו אלא שראובן אמר כן תחילה ואחריו שמעון, אי"כ שמעון לא אמר כן מתוך שהגיע לדרגה זו, ורק עשה אחר חבירו וחיקה אותו (י"אך מאכן) וצריך לדעת ש'נאך מאכן' איז גארנישט! [חוקי, לאו כלום הוא].
כתוב בפסוק (ישעיה מ. מ): 'שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה', וצריך להבין, לשם מה יש לשאת את העיניים, וכי יש אדם שאינו יודע שיש במרום שמש וירח אלפי כוכבים? אלא, שאף בדבר שיודעים בבירור מכל מקום צריך להתבונן ולחשוב, ורק על ידי התבוננות ועבודה מגיע האדם לידי התפעלות - וחיימום ה'אמבטי ה'רותחת'... [הנה"צ ר' דן סגל שליט"א].

ר' אמונת של ה'לבה הרב דוד מטיאס

חיסר ולא שמע כמה תיבות בפרשת זכור

שאלה: חיסר ולא שמע כמה תיבות בפרשת זכור [כגון שהיה רעש וכדו], האם יצא ידי חובה?

תשובה: יש שכתבו שאם שמע עיקר ענין זכירת עמלק יצא ידי חובה, ויש שכתבו שאם חיסר אפילו תיבה אחת לא יצא.

מקורות: הנה דעת הגרש"א ז"ל א"ע וירעבא צ"ל דכל ששמע את עיקר ענין זכירת עמלק יצא ידי חובה על אף שחיסר כמה תיבות, והוכיח כן מדברי המג"א בס' תרפ"ה ס"ק א' שכתב שיוצאים ידי חובה גם בשמיעת פרשת ויבא עמלק שקורין בפורים, אף שאין הפרשיות שוות בכל פרטיהן, אלמא דלא מעכב אלא עיקר הענין (הליכות שלמה פ"ח ס"ב). אמנם במקראי קודש (להגרצ"פ פראנק צ"ל) כתב שבדאי צריך לשמוע מילה במילה ולא להחסיר אפילו תיבה אחת דלא גרע ממקרא מגילה ע"כ, ולפי זה אפילו חיסר מילה אחת לא יצא ידי חובתו, דהא גבי מקרא מגילה כתב המש"ב (סי' תר"צ ס"ק ה') שדעת רוב הפוסקים שאפילו חיסר ממנה רק תיבה אחת, לא יצא עי"ש. וכן מטו בשם הגר"ש אלישיב צ"ל (עיין הליכות ישראל ח"א סי' ל"ח) והגר"ש דבליצקי צ"ל (קובץ מה טובו אהלין ח"ט) דכל שחיסר אפילו תיבה אחת לא יצא ידי חובה אף ששמע את עיקר הענין של זכירת מעשה עמלק עי"ש, וכן הורה הגר"ב א"צ שאול צ"ל שאם לא שמע כל התיבות, צריך לחזור ולקרוא (נר ציון פ"ב ס"ח).

להבין המילים של פרשת זכור

שאלה: האם צריך השומע להבין הפירוש של כל מילה ומילה שבקריאת פרשת זכור?

תשובה: יש מי שכתב שצריך להבין הפירוש של כל מילה ומילה, ויש שכתבו שמספיק להבין הענין של פרשת זכור.

מקורות: עיין מועדים וזמנים להגר"מ שטרנבוך שליט"א (ח"ב סי' קס"ה) דיש ליהרר להבין הפירוש של כל מילה ומילה שבפרשת זכור דאם אינו מבין אינו יוצא ידי חובה לדעת התוספות וסיעתם הסוברים שהשומע ברכה מחבירו [אפילו בשלשון הקודש] אינו יוצא מדין שומע כעונה אלא אם כן מבין השומע כל מילה ומילה, וכוותיהו פסק המחבר בס' קצ"ג ס"א. ואף דנהגין להקל כשיטת רש"י שיוצאים בשמיעה מדין שומע כעונה אף אם אינו מבין פירוש המילים [עיין משנ"ב סי' קצ"א ס"ק ה'] מיהו לכתחילה ראוי ליהרר ולחוש לדעת התוספות וסיעתם [כדמשמע שם במשנ"ב], ועל כן יש לעורר ולהזהיר על הדבר משום שמצוי שאין השומע מבין כל מילה ומילה כגון "ויזבך בך כל הנחשלים אחריו" שרבים אינם יודעים פירוש הדברים, וכן "אשר קרך", וכן בפסוק "ולא ירא אלוקים", שאין הכל יודעים שהכוונה על עמלק ולא על ישראל כמבואר בפרש"י על התורה ע"כ. אמנם משמיה דהגר"ש אלישיב צ"ל מטו שהעיקר להבין את הענין ולא צריך להבין כל מילה ומילה (פסקי שמועות סי' תרפ"ה), וכ"כ בספר אגרת הפורים (להגר"ד ספטימוס שליט"א) בשם הגר"נ קרלין צ"ל ויבדלחט"א הגר"ח קניבסקי שליט"א שמוסתבר שמספיק להבין הענין של פרשת זכור ואין צורך להבין כל המילים עי"ש.

'ומראה כבוד ה' כאש אוכלת'

ואיתא מהקדושת לוי ועוד צדיקים ז"ע דבהפסוק [נסוף פרשת משפטים] 'ומראה כבוד ה' כאש אוכלת בראש ההר לעיני בני ישראל' נללל שיש בחינה דכל הקירבת ה' שיש לכל יחיד ויחיד מכלל ישראל הוא לפי האש דקדושה שלו. (ומראה כבוד ה' - כאש).

פרק ב - התגברות דעמלק לקרר המצב דאמבטי רותחת
בו מבואר שהקליפות של עמלק משתדלים להתגבר על כל יחיד ויחיד לקרר אצלו המצב של אמבטי רותחת, ואבינו שבשמים מסייע לנו למחות הקליפות של עמלק לגמרי ולהיות יותר ויותר במצב ובבחינה של אמבטי רותחת בכל פרטי תורה ועבודה כרצון אבינו שבשמים

התגברות דקליפות דעמלק עד תיקון השלם

הנה זה לעומת זה, נגד כל הכוחות הגדולים העצומים של לבת אש ואמבטי רותחת דקדושה שיש לנו, מתגברים הקליפות הנוראות של עמלק וחילותיו ומשתדלים בהרבה הרבה אופנים לקרר הלבט של האמבטי הרותחת דקדושה ולהביא קרירות גדולה ועצומה דטומאה. וכמו שהקליפות הנוראות של עמלק השתדלו בזמן של יציאת מצרים וקריעת ים סוף להביא משהו של קרירות להמצב השגב והנורא של אמבטי רותחת דקדושה שהיה לכלל ישראל [ועל ידי זה נעשה גם קצת קרירות להמצב של האימה והפחד שהיה לכל האומות מכלל ישראל ודלעיל] עד שכלל ישראל נסעו מרפי"ם בתשובה גדולה על הקרירות שהביא עמלק והגיעו למצב של 'וההר בוער באש עד לב השמים' ולמצב של 'פסקה זוהמתן' ולמצב של 'אני אמרתי אלהים אתם' דקבלת התורה, כמו כן הקליפות הנוראות של עמלק משתדלים להתגבר באופן תמידי בכל הדורות של כלל ישראל להביא קרירות להמצב של אמבטי רותחת שרצון אבינו שבשמים שיהיה לכלל ישראל בכללות ובפרטות בכל פרטי תורה ועבודה, ועל כל זה יש ה'מלחמה לה' בעמלק מדור דור' עד שנזכה לתיקון השלם ולהגמר של מחיית עמלק ויהיה השם שלם והכסא שלם ולא יהיה שום קרירות רק מצב של 'באש אתה עתיד לבנותה' ומצב תמידי של אמבטי רותחת כשלימות בכל פרטי תורה ועבודה כרצון אבינו שבשמים באופן של 'כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות'.

התגברות דעמלק על כל יחיד

ידוע מה דאיתא מהרבה צדיקים ז"ע דהתגברות של הקליפות הנוראות של עמלק הוא הן בכללות והן בפרטות לכל איש ישראל וכמואמר הכתוב 'זכור את אשר עשה לך עמלק' 'אשר קרר בדרך' 'אורו המן אשר ביקש לאבדי - לשון יחיד', (ובספ"ק ק' הגדרה שהמן קופץ לכל איש ישראל על הראש לאבדו ולטורדו מן העולם בקריות ובפסלות דקטנות) והיצר של עמלק משתדל עם כוחות עצומים לקרר כל איש ישראל מהאש והאמבטי רותחת דקדושה שלו, ולכל יחיד ויחיד של עמלק שלו באיזה אופנים ודרכים שונים משתדל העמלק וכל חיילותיו וכל גונדא דיליה להביא עוד ועוד קרירות.

לעמוד על המשמר

ובהרבה עניינים הקליפות דעמלק וחילותיו משתדלים להביא הקרירות באופן שבחילה לא יהיה נרגש כלל וכלל שיש כאן קרירות, ורצון אבינו שבשמים שנתשדל במיד לעמוד על המשמר ועל ידי זה להרגיש אם יש איזה התגברות של הקליפות של עמלק המשתדלים להביא קרירות, ואיתא דזה הפנימיות של המצוה של זכירת עמלק וכל השייך לזה כדי לזכור תמיד לעמוד על המשמר.

המהות של כל נשמה

ויש בחינה שהעצמיות והמהות של כל נשמה מישראל הוא פלאם פייער (-אש להבה) 'נר ה' נשמת אדם', וזה לעומת זה מתגברים הקליפות של עמלק ומשתדלים בהרבה הרבה אופנים לקרר הפייער של לבבות בני ישראל.

שער נ'

ואיתא דההתגברות הזו היא מעיקרי התגברויות השער נ', שהקליפות של עמלק וגונדא דיליה מתגברים בהתגברויות של 'אשר קרר' להשתדל לקרר ה'אש להבה' של 'לבבות יהודיים' ובכך משתדלים הם להביא ההיפך של 'וצדיק באמונתו יחיה' וההיפך של קדושה וטהרה [שכן הקרירות דקרר היא היסוד לכל האחיזה עינים והימנות וטעויות כאילו שיש מקרה בעולם ולכל ענייני היפך קדושה וטהרה הנכללים בקרר כדאיתא], וכל זה הוא הבחינה של שער נ' שמתגברים על אמונה וקדושה וטהרה כדאיתא.

יסוד גדול

והרבה צדיקים ז"ע גילו לנו יסוד גדול, והוא, דהמצב הנורא של השער נ' של קודם משיח הוא שלא די שהקליפות של עמלק וכל גונדא דיליה משתדלים רח"ל להכניס ולהביא עוד ועוד קרירות בכלל ישראל בכללות ובפרטות בכמה וכמה אופנים ועניינים [ולכל אחד באופנים ועניינים שלו], עוד משתדלים להכניס ולהביא את האש זרה שלהם והאש של גיהנם שלהם והאש דטומאה שלהם יחד עם הקרירות דטומאה שלהם, ומשתדלים להכניס ולהביא שיהיה מצב רח"ל אז ס'קאנט קרירות (-שבוער ולהוה ורותח קרירות)

וכל זה נוגע לכל יחיד ויחיד בעניינים ובדרגות ובאופנים שלו שהקליפות של עמלק וחילותיו משתדלים מאד להביא הרבה סוגי קרירות דקליפה יחד עם ברען (-לבט אש) גדול דקליפה כדי שיהיה ההנהגה של קרירות, ועל ידי זה יש מצב שבוער קרירות ומובן שכל זה דברים שמוקים ודקים בכוחות הנפש וצריכים ימים ונהרות של רחמים להבחין כל זה, ולהגיעל מכל זה, ולהשתדל תמיד במשך כל החיים להתלהב יותר ויותר עם האש והאמבטי רותחת דקדושה, ולהיות תמיד יותר ויותר קאכעדיגער איד, [-יהודי בוער] ולהשתדל יותר ויותר שכל התורה והעבודה שלנו יהיו עם קאך וברען (-שלהבת קודש) גדול, ולברוח יותר ויותר מכל האופנים והסוגים של קרירות דטומאה וקליפה כרצון אבינו שבשמים.

מחייבת עמלק למעשה ממש

ואיתא דההשתדלות התמידית להיות יותר ויותר במצב ובבחינה של אמבטי רותחת דקדושה הוא מעיקרי האופנים

למחות עמלק למעשה ממש באופן של מוסף והולך כרצון אבינו שבשמים, ואבינו שבשמים משפיע השפעות עצומות למעלה מן הטבע ממש למחות את העמלק הפרטי שלו לגמרי ממש ולזכות להיות באופן תמידי במצב ובבחינה של אמבטי רותחת דקדושה בכל פרטי תורה ועבודה כרצון אבינו שבשמים ובאופן של שמחה גדולה ועצומה מאד מאד.

פרק ג - אמבטי רותחת כדרות שלנו

בו מבואר שבדרות שלנו שאנחנו בבחינה של דור עני עיקר האופן למלא רצון אבינו שבשמים בכל העניינים הוא על ידי 'אמבטי רותחת', וההגדרה הנפלאה מה'חפץ חיים' שיש חמש דרגות של 'יהודים' והעבודה שלנו להיות קאכעדיגע אידן (-יהודים שיש להם התיחה דקדושה).

הגדרה נפלאה מ'החפץ חיים'

החפץ חיים ז"ע אמר, שבאופן כללי יש בכלל ישראל חמש דרגות של 'יהודים', והם, קאכעדיגע אידן, ווארימע אידן, לעבליכע אידן, קאלטע אידן, און פאסוריענע אידן [-יהודים רותחים], (היינו שיש להם לבת אש ורתיחה דקדושה ובערים ולהוטים עם שלהבת -ה לכל ענייני תורה ועבודה ויהדות בבחינה ובמצב של אמבטי רותחת), יהודים חמים, (היינו שיש להם חמימות גדולה דקדושה לכל ענייני תורה ועבודה ויהדות), יהודים פושרים, יהודים קרים, ויהודים קפואים]. וסיים החפץ חיים ז"ע שהעבודה של כל יחיד ויחיד מכלל ישראל הוא להשתדל כל ימי חייו להתעלות יותר ויותר להיות יותר ויותר פון די קאכעדיגע אידן (-מהיהודים הרותחים) ולהשתדל באופן תמידי להיות יותר ויותר במצב ובבחינה של אמבטי רותחת דקדושה בכל פרטי תורה ועבודה ויהדות.

מ"ה למעשה?

איך מתרגמים את המאמר הזה למעשה?

הרי ברור שלא הכוונה להתחיל לצעוק בתפילה - מתוך חיצוניות, או יותר גרוע לצעוק על אנשים... אז מה כן עבודת 'אמבטי רותחת' בדור שלנו?
האמת שאיני יודע מה התשובה, ואדרבה, אשמח לקבל תגובות מציבור הקוראים היקר והקדוש...
ואולי בתור התחלה, הכוונה ללימוד מוסר בקביעות. כי הרי מטרת לימוד המוסר הוא לחמם את הלב, כנגד כל הקרירות המגיעה מה'מלומדה', ומ'החשבונות רבים שביקשו בני אדם', וכו' וכו', וזה מתקנים על ידי לימוד המוסר, שממנו באים לידי 'אמבטי רותחת'... (חוץ מהחיוב הגמור ללימוד מוסר, כמו שכתוב במשנ"ב בסיומן א').
מספר הגה"צ ר' דן סגל שליט"א: בצעירותי היה עמנו בכולל אברך שלמד ברצינות ובהתמדה גדולה מאוד, וניצל את זמנו באופן מופלא. יום אחד בקשו ממנו החברים שיגלה להם מה הסוד, מהיכן הוא לוקח את הכוחות האלה. והוא השיב: בכל בוקר אני לומד את הפרק הראשון של מסילת ישרים, עד כמה חובה לחיות עם חשבון של נצח, ועל כל דבר שבא לידי אני חושב לעצמי, 'זה עולם הבא!', 'זה נצח!', וזה נותן לי כוחות עצומים. אדם שידוע שבכך הוא מרויח, הוא חי עם חשבון של ריווח וההפסד - ומיילא הוא עושה את המתבקש והנכון.

לעבור זמן קריאת שמע', והנה על אתר קפץ הגרמ"ד ל ששמע מילים אלו ממיטתו, וזירז את עצמו בכך להיות מוכן לקר"ש, עד שהנכד נאלץ להרגיש שעדיין לא הגיע הרגע האחרון ואין סיבה לבהילות שכן סוף הזמן הוא רק בעוד כעשרים דקות...

איך העולם מסתכל על מי שמחמיר במצוות? מכנים אותו 'פרומער', או 'מחמיר' וכדומה. אך יש לדעת, כי אם אנחנו היינו רואים בבירור את שבר המצוה, כולנו היינו מחמירים שבמחמירים! ועוד, שבענייני עולם הזה אף אחד לא אומר לשני שהוא 'מחמיר'... כזשה נוגע לגוף כל אחד הוא 'מחמיר' גדול, אבל כל מה שנוגע לנפש, שם אין ה'עולם' מחמיר כלל וכלל. (הגה"צ ר' דן סגל שליט"א).

יקדשתו מכל הזמנים
בענייני שבת מרבא קדישא

אש השבת - חימום האמבטי

ביאר איש נבון וחכם מה שמצינו במדרש (תנחומא - כי תצא ז' שהסמיכו את 'זכור את יום השבת לקדשו' ל'זכור את אשר עשה לך עמלק', ונתבאר בספ"ק כי בכח השב"ק ניתן למחות זכרו של עמלק, וצריך לבאר העניין בזה, אלא שמהותו של עמלק הוא 'אשר קרר' - לצנן את רתיחת הלב והתלהבות אש קודש לעבודתו ית"ש, ואילו שב"ק הוא יום תשוקה ואהבה להשי"ת ביקוד עמו, על כן השומרי שבת כהלכתו מוחה בזה את עמלק. (באר הפרשה - זכור תשפ"ב).

בה אֵנָה רְחִיץ
מעשה מוזק באמונה ובטחון

'אמבטי רותחת' - של מה???

קיומה הוא לא רק לכמה עשרות שנים, אלא לנצח נצחים, למה בזה לא תמיד מבינים שהיא צריכה להיות על הצד הטוב ביותר?!
ועוד הוסיף: צאו וראו, בבתיכם של אלו הלועגים למדקדים והמהדרין במצוות, איך דירתם המודרנית וכיזה של מדקדים עליה ועל מלבושיהם שיהיו על הצד הטוב ביותר, ומכונים לאבד לשם כך זמן רב ולטרוח טירחה יתרה, ואילו כאשר הדבר נוגע למצוות - רק שם טוענים הם לפתע שהכל נובע מ'נערון' ואין צורך להדר ולדקדק כל כך. מה פשר הסתירה הזו?
הוא מותיב לו והוא מפרק: אדרבה, הא בהא תליא. הסיבה שלא מקפידים כל כך להדר ולדקדק במצוות היא מחמת השקיפות בעיניי העוה"ז הרדיפה אחריהם, וככל שדברים יותר בעיניי העוה"ז, כך מאבדים את הטעם ואת הערר לדקדוק המצוות והטירחה בקיומן!
כל אחד והאמבטי רותחת שלו!!!
סיפר נכדו של הגרמ"ד זצוק"ל: בבוקר אחד בשנותיו האחרונות, (נפטר לפני כשנה, בשבת טובה בשבתו ה-100!!!) כאשר נשכרו עובדים רפואיים כדי לשמשו, ניגש המטפל להקיצו משנתו אך ככל שניסה כבה וכבה - לא עלה הדבר בידו, שכן בשל חוליו וגילו המופלג היה שרוי בחולשה גדולה ועצומה.
או אז אמר לו הנכד להניח לו לגשת להעירו, ויראה כיצד יפול דבר. ואמנם הוא קרב אל מיטתו ולחש באוזנו חמש מילים: 'הולך